

ved man i forrige Aarhundrede søgte at bessjere Industrien, ere uhenigtsmæssige, og derfor for største Delen har ophævet dem, har man troet, at man behøvede paa en ganske særlig Maade fremdeles at indskrænke de Industriegrene, som ere af største Vigtighed for Folket, fordi de beskæftige sig med Tilvirkning af det vigtigste af alle Næringsstoffer. Derfor har man med Hensyn til denne Næringsgreen et alene gjort saadanne Indskrænkninger, som hidrøre fra Laugsanordninger og Lignende, men man har ogsaa, ialfald til den sidste Tid, ganske særligt værnet om den ved at bestemme en Taxt for Brød og Baging, ved at befale Bagerne at holde Forraad af Korn, ved at indskrænke deres Antal, og endelig har man ved en særlig Lovgivning specielt befattet disse Næringsstoffer. Denne Beskæftning hviler ikke alene paa Kjøbstæderne gennem Consumtionen, men den hviler ogsaa paa samtlige Landdistricter gennem den paa Mølleneringen hvilende Mølleflyd, som ikke er Andet end en Consumtionsafgift paa Landet, som jeg derfor haaber nu vil blive ophævet samtidigt med Consumtionen i Kjøbstæderne. Men den Forbyrdelse af Næringsstofferne, som flyder directe af selve Statteit, er imidlertid neppe saa stor som den, der indirecte frembringes ved de mange unaturlige Indskrænkninger og Controlforanstaltninger o. s. v., som foranlediges ved Beskæftning. Det er nemlig denne Beskæftning, som har fremkaldt de unaturlige Indskrænkninger i Friheden til at etablere Møllebrug paa Landet, som ere udtrykte i Ordn. af 3die Juli 1825. Denne Forordning, som kun gjælder for Landet, har imidlertid haft en meget skadelig Indflydelse paa Kjøbstæderne og navnlig Kjøbenhavn, hvorom her er Tale, idet Regjeringen — som jeg troer uden nogen Hjemmel i den bestaaende Lovgivning — har overført de indskrænkende Bestemmelser, som gjælder for Landet, paa Kjøbstæderne, og derfor har lagt lignende Hindringer i Veien for Etablering af nye Møllebrug der som dem, der efter Lovgivningen gjælde for Landet. Disse Indskrænkninger, som saaledes have eksisteret med Hensyn til Møllebrug i Forbindelse med de Indskrænkninger, som Lovgivningen har paalagt Bagerne derved, at den har gjort det til Pligt for dem at holde betydelige

Kornoplæg, have nødt dem til at blive Kornhandlere, og dermed bevirket, at den industrielle Udvikling i dette Dieblig staaer paa et unaturligt Standpunkt, idet det er Bagerne, som ere baade Kornhandlere og Meel-Producenter, medens de kun skulle være Bagere, og Møllerne derimod Kornhandlere og Meel-Producenter, uden hvilket en fuldstændig og god Maling, som frembringer det billigste Meel, ikke kan finde Sted. Møllerne ere nu indskrænkede til blot at male de enkelte Kornpartier, som Bagerne sende dem, hvorved det bliver umuligt for dem at indrette Malingen paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade. Saalænge dette Forhold bestaaer, kan Productionen ikke stee paa en billig Maade, og dette Forhold er, som jeg har antydet, fremkaldt ved Lovgivningen. De nærværende Bagere have som Følge af disse Forhold Bagergaarde, som ere indrettede paa en saadan Organisation af Industrien, idet de i disse Gaarde have betydeligt Rum til Korn, Koster og Paskuse. Saasnart nu Overgangen stee saaledes, at Bagerne ophøre at være Kornhandlere og Meelhandlere, og de blive udelukkende Bagere, saa blive disse Localer overflødige, og da behøve Bagerne ikke Andet end deres Dvne og det fornødne mindre Locale til deres Fabrication. Men denne Overgang, som saaledes nødvendigt maa foregaae, er det, som vil fremkalde Tab for Bagerne; thi deres Bygninger maae da forandres til et andet Niemed, dersom de skulle blive productive. Det nærværende Privilegium er imidlertid til Hinder for, at denne Overgang kan finde Sted, og, saalænge det bestaaer, saalænge trækkes Tiden ud, inden Overgangen stee. Deri ligger Grunden til, at Bagerne ere interesserede i, at Privilegiet bestaaer, for at de saalænge som muligt kunne beskyttes mod det Tab, som denne Forandring vil medføre for dem. Naar nemlig Privilegiet ophører, vil der strax nedsette sig Bagere, som ikke ville antstaa sig Bagergaarde, men som blot ville have et indskrænket Locale til deres Dvne og Fabrication, og som ville købe deres Meel af Møllerne. Med saadanne Bagere ville de nærværende ikke kunne concurrere; de ville derfor blive nøbte til strax at foretage de Forandringer, som jeg har antydet. Det er altsaa langt